1879. XI. évfolyam. 21. szám. Csütörtök, január 30.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Debreczen, jan. 30.

(P.) Francziaországban a visszavonás és viszálkodás szelleme megint kisért, hanem ez ezuttal nem azt jelenti, hogy a köztársaság veszélyben forog, de söt inkább azt, hogy Mac-Mahon állása ingadozik, mert nem tudja ezuttal kiállani a köztársaságiak nyomását, legalább nem oly erősen, mint azt addig tehette, mig a monarchisták tekintélyes tömege támogatta.

Legnagyobb és legtekintélyesebb ellenségét Gambettát ugyan közelebb Rochefort Henrik erősen támadta meg lapjában, de mig egyrészről e támadás gyanus, másrészről Gambetta már számtalanszor bizonyitotta be, hogy nemcsak kitünő szónok, de nagytudományu államférfi és kortársai között hasonlithatlan mély belátásu politikus.

Ha már most figyelembe vesszük, hogy a „Lanterne“, mely pedig ép olyan szélső balpárti lap, mint a Rocheforté, épen azért támadja meg Gambettát, mert a köztársasági elnökséget nem akarja keze közé ragadni, általában az összes lapok pedig azért támadják meg, mert nem akart a kabinet élére állani, — ebből láthatjuk, miszerint a Rochefort támadása nem lehet komoly jellegü, de igen is figyelmet érdemel az, hogy az összes lapok Gambettát óhajtanák látni a köztársaság élén.

Jól tudja ezt Mac Mahon is, de ugy tesz mintha ez őt nem érdekelné s még mindég önfejüsködik, s a miniszterei által elibe terjesztett köztársasági szellemü terveket, rendeleteket vagy épen nem vagy csak nagy vonakodással irja alá. —

Igy például a birói karban történendő személyes változásokról szóló rendeletet csak nehezen, a főbb katonai parancsnokságokról szóló rendeletet pedig épen nem irta alá, erre nézve kijelentette, hogy az ilyen batározatokat nem fogadhatja el mert ő nem akarja a hadsereg szervezetét megbontani s ő ezért másnak engedi át a felelősséget, és ott hagyta a tanácstermet.

Tudvalevő dolog, hogy Francziaországban a hadsereg szervezése még mindég olyan, hogy a monarchikus állam fő szükség esetén annak igen tekintélyes részére számithatna s egy kis államcsiny mindég attól van lehetővé téve, ha a hadsereg megmarad olyannak a milyen most, s hogy Mac Mahon olykor olykor a monarchicus államforma visszaállitásának lehetőségéről álmodozik, azt már azon hirek is igazolni látszanak, miszerint az excsászár fia az ő leányát szemelte ki jövendőbeli házastársául. Mac-Mahon pedig sokkal hiubb ember, semhogy ne óhajtana magának egy császári vőt.

Ezért nem akarja megbolygatni a hadsereg szervezését, mert nem akarja azt, hogy észrevegyék a katonák, miszerint Francziaország boldogsága csak a köztársasági kormányforma mellett virágozhatik.

E vonakodása közös tanácskozás tárgyát képezi most a kamara és senatus befolyásosabb tagjainak, és mert azt hiszik, hogy az öreg ur utóvégre is megadja magát, egyelőre abban állapodtak meg, hogy nem akarják ugyan őt megbuktatni, de ha lemondana, az esetben lemondását elfogadnák.

És Mac-Mahonnak nem is marad egyéb hátra, mint vagy aláirni a rendeletet, vagy lemondani állásáról s igy megszabaditni a köztársaságot legszivósabb ellenségétől.

És ha egyszer Mac-Mahontól megszabadul Francziaország, ha az elnöki szék megüresedik, — minden valószinüséggel Gambetta fogja azt elfoglalni s akkor a köztársaság végleges diadalát fogja megünnepelni.

Hanem Gambetta nem az az ember, ki elszéditeni engedi magát a pillanatnyi sikertől, neki teljes diadal kell, hogy aztán ne kelljen a köztársaság jövőjét ujabb küzdelemben koczkáztatnia. Ő tudja azt, hogy könnyü lett volna neki olyan többséget gyüjtenie maga köré, melylyel a Dufaure kabinetjét megbuktathassa és Mac-Mahont lelépésre kényszerithesse.

De Gambetta kényszeriteni akarja a miniszteriumot az átalános amnestia kimondására, a rendőrség és birói-kar s átalában a hivatalok kitisztitására s mindazon kivánságok teljesitésére, miket a nemzet oly régóta hangoztat.

Hanem ezek keresztülvitelére idő kell, s a heves vérü franczíák türelmetlenkednek s igy érthető meg azon támadás, mit itt-ott Gambetta ellen szórnak.

De Gambettát ez legkevésbbé sem tériti el terve mellől. Ő időt enged a viszonyok érlelésére, megfontolva cselekszik, mert azt csak ő tudja legjobban, hogy Francziaországot boldoggá tenni ezen az uton lehetséges.

Boldog franczíák! kiknek van Gambettátok, ti bizton remélyhettek egy jobb jövőben; mily szerencséseknek éreznénk mi magunkat, ha mostani anyagi helyzeteteket — mely ellen annyi panaszt szórtok — magunkénak mondhatnánk!

Politikai hirek.

— Konstantinápolyból irják: A görög határszabályozás kérdésében jelentékeny nehézségek merültek föl.

— Németország. Mint Berlinből jelentik, Bismarck herczeg a szájkosár törvényjavaslatnak párját késziti. Közelebb a sajtószabadságot fogja szabályrendeletek közé szoritani.

Keleti dolgok.

Debreczen, jan. 30.

(s.) Szép dolog volt „lelkesedni“ a bolgár uraknak egy „felszabaditandó“ hazáért, de még szebb volna, ha a már megnyert felszabaditását hazájuknak megbecsülnék, olyképen, hogy igyekeznének annak falai körül sorakozni, s elkészülni az esetleg beállható élet-halál harczra minden ellenség ellen.

Dehát ki várna hősi tettet; önfeláldozást a bolgár uraktól? Henczegtek ők hangosan, midőn a szelid természetü török kormány uralma alatt éltek; áhitoztak egy más fensőség után, maguk sem tudták meghatározni, hogy melyik után, csak a „muszkát“ kiabálták, mintegy önkivüli állapotban.

Nos, hát megkapták, a mit akartak. A muszka szépen befészkelte magát hajlékaikba. Azt hihette volna a világ, hogy most már Bulgária véráztatta térein a megelégedés üti fel tanyáját. Pedig a bolgár urak ma is oly elégedetlenek, mint volták a multkor. Még a Dondukow-Korzakow hg. által elrendelt sorozás is derogál nekik. Elszöknek csapatostul előle, s szidják a muszka uralmat.

Általában ugy látszik, hogy keleten nem sikerült lecsillapitani a forrongó szenvedélyeket. Még óriási viharra lesz szükség, hogy a levegő fojtó ne legyen.

A portán is sejtik, hogy még nem lehet hüvelyébe dugni a kardot.

Törökország igyekszik kölcsönt kötni, hogy az események készületlenül ne találják.

Fournier, a konstantinápolyi nagykövet, legutóbb is kihallgatáson volt a szultánnál. A szultán azon óhaját fejezé ki, hogy Francziaország Angliával közösen vállalja el egy uj török kölcsön garancziáját.

Fournier megigérte, hogy ezirant jelentést fog tenni Párisban.

Fournier egyuttal a görög kérdést is felhozta, azon óhajának adva kifejezést, vajha a szultán megadná Görögországnak a berlini congressus által inditványozott kedvezményeket.

A szultán megigérte, hogy segiteni fog a bajon.

Mi pedig azt hisszük, hogy itt nem segit semmi a kardon kivül.

A PESTIS.

Debreczen, jan. 30.

A nap egyik főeseménye a pestis.

Orosz tudósitások ugyan azt akarják elhitetni, hogy a vész szünik; e tudósitásoknak azonban nem lehet hitelt adni, mivel az orosz kormány első sorban saját népe számára adta ki ezeket, már pedig, mint tudjuk, érdekében áll a muszka kormánynak az igazságot leplezni.

A dögvész pusztitása Muszkaországban óriási. Be van bizonyitva, hogy az asztracháni kormányzóságban eddigelé huszonöt helység lakossága teljesen kipusztult.

E fenyegető vészszel szemben az európai kormányok erélyes rendszabályokhoz nyulnak. Az olasz kormány elrendelte, hogy minden, az azowi és a fekete tenger orosz kikötőiből érkező hajó orvosi revizió és fertőtlenités alá vonandó.

A német kormány pedig szigoru katonai határzár fölállitását rendeli el.

Csak a magyar kormány nem mozog.

Tisza ugyan mindig azt hangoztatja, hogy „a kormány tudni fogja kötelességét“, de hát e szólamot nagyon is elkoptatta már a három esztendő.

Nem állitjuk ugyan, hogy a kormány egyáltalában nem akar intézkedni a pestis ügyében, de azok a vontatott lépések, melyeket ez ideig tett, arra engednek következtetni, hogy a kormány azon főelvet tartja itt is szem előtt, hogy „ne bántsd a muszkát!“

Debreczen, jan. 30.

Az orosz-török békekötés ügye ismét felszinre jutott.

Egy hét óta mindennap hozza a táviró a hirt, hogy már csak a lényegtelenebb pontokra nézve kivántatik megegyezés; a főbb pontok el vannak intézve.

Ujabb hirek szerint a hadi-kárpótlás 175 millió ezüst rubel; a török foglyok Oroszországban való eltartásának költsége a berlini szerződés keltéig határoztatik: Trácziát az oroszok a megegyezés aláirása után 6 hét alatt kiüritik s végre a porta egy ily nyilatkozatot ir alá: „A berlini szerződésnek a san-stefanói szerződés tételeit pótolnia kell.“

Ellehetünk azonban reá készülve, hogy a végleges békekötés csak jámbor óhaj marad, tekintve azon körülményt, hogy a muszka diplomáczíával van dolgunk.

— BUDAPESTI HIREK. Dr. Rózsahegyi Aladár tanársegéd az orvosi egyetemen, mint a „P. Ll.“ irja, legközelebb a magyar kormány megbizásából a mirigy-vész tanulmányozására Oroszországba küldendő bizottsághoz fog csatlakozni. **Álarczos bál.** A magyar gazdaasszonyok ország. egyletének árvaháza javára rendezendő álarczos bál febr. 2-án vasárnap lesz a vigadó termeiben. **Szerencsétlen vadászat.** Iványi János, tekintélyes fővárosi polgár, szenvedélyes vadász. Barátai gyakran intették, hogy ne járjon egyedül vadászni, de Iványi bizott önmagában és eddigi szerencséjében. A mult hét végén a solmári erdőben vadászott s e közben egy hóval telt mély árokba zuhant. Minden erőfeszitése daczára nem volt képes kijutni a mélységből, sőt borzadva vette észre, hogy minél jobban erőlködik, annál mélyebbre sülyed. Midőn már nyakig a hóban volt, belátta hogy ily módon nem menekül s azért minden erejéből elkezdett kiáltozni. Kiáltását azonban senki sem hallotta; az erőteljes embert végre elhagyta minden ereje s elalélt. Egyik barátja s több solmári lakos nem találták volna meg, ha a vadász-kutya vonitása nem vezeti őket Iványihoz. Ha csak egy negyed órával később jönnek, Iványit csak holtan találják meg.

Országgyülés.

— jan. 29-én.

Tibád Antal indokolja inditványát a székelyföldön kis üstökön gyakorolt pálinkafőzés tárgyában s kéri a házat, hogy miután a székelyek a részükre törvény által biztositott ezen jognak rég élvezetében voltak s csak a mult év szeptemberben történt a pénzügyminiszterium részéről az 1878. 24. t. cz. téves értelmezése folytán ezen joguk gyakorlatának meggátlására sérelmes intézkedés: a székelyeket törvénynél fogva megillető ezen jog megóvása iránt a kellő módon intézkedjék.

Szapáry Gyula elismeri e kérdés fontosságát s mert nem szeretné ha a kérdés megoldása az inditvány napirendre tüzése által megnehezittetnék, kijelenti, hogy szándékozik e kérdésben egy enquête-tanácskozást tartani, melyen az inditványozók közül is akar nehányat meghivni, hogy a kérdés minden oldalról megvilágittatván, esetleg a törvény korlátain belül lehessen intézkedni. Addig az inditványt elhalasztani kéri.

Simonyi Ernő: Akkor nekünk is van jogunk e kérdésben szólni, mert ez uj inditvány!

Tibád Antal belenyugszik az elhalasztásbe, csak azon reményét fejezi ki, hogy a kormány lehetőleg siettetni fogja az eljárást, s a költségvetés letárgyalása után az inditvány tárgyalás alá vétethetik.

A ház az elnök felhivására azt határozza, hogy az inditvány napirendre tüzése iránt máskor fog intézkedni.

Tárgyalás alá vétetett Szilágymegye központi választmányának jelentése a diósadi választókerületben megejtetni rendelt időközi képviselő választás tárgyában.

Madarász József a következő inditványt terjeszti elő:

Válasszon a ház legközelebb egyik ülésében egy 15-tagu bizottságot, mely bizottsághoz utasitattik a szilágymegyei diósadi választókerületben előfordult azon eset feletti indokoló jelentés, hogy az 1878. deczember 2-ára kitüzött választás, — e napon és igy a törvény által megszabott időben nem eszközöltethetett;

egyuttal a bizottsághoz utasitja a ház azon eseteket is, melyek az országgyülés kezdetéig az V. és VI. igazolási osztályok részéről előterjesztettek és a ház figyelmébe ajánltattak;

a végett, hogy megfontolván mindezeket, mind pedig egyes képviselők által előadható egyéb, a választások alkalmával az elnökök és mások által is elkövetett, vagy elkövethető visszaéléseket, tévedéseket; — s a választási törvénynek a tapasztalat folytán mutatkozó hiányait:

mindezeknek lehető meggátlása, s ha mégis elkövettetnének, szigoru megfenyitése végetti javaslatát a háznak akként terjessze elő, hogy a kellő intézkedések lehetőleg minél előbb — de legkésőbb az országgyülésnek 2-dik évi ülésszakában törvényerőre emeltethessenek. —

Kéri inditványának elfogadását, nehogy jövőre oly esetek fordulhassanak elő a választásoknál, mint tényleg előfordultak. Nem tartja megegyeztethetőnek a törvénnyel, hogy a jelentés, mint tegnap a pártértekezleten a miniszterelnök mondá, egyszerüen tudomásul vétessék.

Hogy mulasztás történt e választásnál, az kétségtelen, azért kivánja a vizsgálatot. De egyéb mulasztások is történtek a többi választásoknál. Igy az V. osztály konstatálta, hogy több esetben az illető elnökök nem vettek fel külön szavazási jegyzőkönyvet; a VI. osztály jelentéséből pedig kiderült, hogy némely választási elnök a képviselőjelölttől választói jogának igazolását követelte.

Kéri inditványának elfogadását.

Tisza Kálmán miniszterelnök nem tartja az inditványt elfogadhatónak. Ha a választásoknál visszaélések merülnek fel, ezek orvoslásának módját megszabja a törvény, s ha nem tétettek lépések a visszaélések megtorlására, akkor ennek nem a választási törvény az oka.

Szongott Jakab vizsgálatot sürget, mert azt nem engedheti meg, hogy valamely választókerület különféle fogások által megfosztassék a képviselettől és azért a diósadi választásnak deczember 2-áról történt elhalasztása iránt vizsgálatot kiván.

Simonyi Ernő Madarász inditványát pártolja, és felemliti, hogy a belügyminiszter a képviselőháznak abbeli határozata után, hogy Szilágymegye központi választmánya utasittassék a választás elhalasztásának okairól jelentést tenni, Szilágymegyének azt irta, hogy ezen ügyet a maga részéről befejezettnek tekinti. Kiváncsi arra, vajjon ezt is zsebre dugja-e Tiszától a képviselőház? Ilyen sérelem a ház tekintélyén még nem történt 67 óta. (Helyeslés a szélső baloldalon.)

Tisza Kálmán miniszterelnök utal arra, hogy a mult alkalommal maga kijelenté, hogy a központi választmány eljárását tévesnek tartja, sőt hozzájárult ahoz, hogy a megye választási bizottsága jelentéstételre szólittassék fel. Abból, hogy a belügyminiszter ezen ügyet a saját hivatalos körében befejezettnek tekinti, legkevésbé lehet azt következtetni, hogy praejudikálni akar a ház határozatának. Ezt gyanuképen felhozni valóban a gyanusitás szenvedélyének kicsapongása. (Zaj a szélső balról.)

A ház a miniszterelnök inditványa értelmében a jelentést tudomásul veszi és az inditványokat mellőzi.

Irodalom.

„Bakalevelek a bosznia i hadjáratból“ czim alatt tette közzé Sárvári Ármin „Mollináry baka“ a hadjárat alatt Boszniából irt tárczaleveleit. A „Mollináry baka“ a polgári életben hirlapiró levén a tollal jól tud bánni; sőt talán jobban, mint a „panganéttal,“ a mivel korántsem akarjuk különben kisebbiteni katonai érdemeit. Nehogy vitézlő Peczek káplár tollára való leveleket sejditsen hát az olvasó ezen gyüjteményben. Sasvári élénk, humoros rajzai megütik a tárczacsevegés mértékét s élvezetes olvasmányul kinálkoznak. Reméljük hát, hogy a „Bakalevelek“ nem fognak megmaradni bagázsiának a kiadó bornyujában. Ára tiz napi baka-lénung = 60 krajczár.

Magyar protestáns egyházi és iskolai figyelmező czimen Nagy-Bá…

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A 139-ik lap.

(Elbeszélés egy rendőr naplójából.)

Irta: **Balázs Sándor.**

(Folytatás.)

Meg voltam győződve, hogy itt gyilkosság, és nem öngyilkosságról van szó. Hogy e levél a grófnő kezeirása ugyan, de azért nem saját gondolatainak kifejezése, hogy annak leirására mesterséges kiszámitással lőn rábirva vagy kényszeritve.

E gondolat, mely egy pillanat alatt meggyőződéssé érlelődött agyamban, annyira felizgatott, hogy éreztem, mikép nem vagyok képes leküzdeni felindulásomat, s azért, hogy el ne áruljam magamat, gyorsan kalapomat vettem, azt adván távozásom ürügyéül, hogy még délelőtt meg kell látogatnom egy velem érkezett urat, ki a délutáni vonattal tovább fog utazni.

Sietve odahagytam a palotát, s czél nélkül bolyongani kezdtem a városban, keresve s kutatva az ösvényt, mely e szörnyü kétely és titok megoldásához vezessen.

Feladatom tisztán állott előttem.

Azon iratcsomagot kelle megtalálnom, — melyet e levél, mint a lapszámjelzése mutatá, folytatását képezé. Valami napló vagy regényfélének kellett lennie, azt azonnal eltaláltam.

Beláttam, hogy a vizsgálatot és nyomozást mindenek előtt a gróf volt lakásán kell kezdenem, bár valószinünek, sőt csaknem bizonyosnak látszott előttem, hogy a kézirat többi része bizonyosan meg lőn semmisitve. Na, de akkor megtalálom hamvát, némi maradványt, vagy valamely más bármi csekélységet, mi e föltevést igazolja.

De hogyan juthassak a gróf lakásába, a nélkül, hogy a gróf tudomására jusson, és ide jövetelem czélját azonnal föl ne tárja?

Csak volt cselédjeinek valamelyikét tudnám előkeriteni!

A rendőrfőnökhez folyamodjam?

Éreztem, hogy ezt már csak az öreg gróf iránti tekintetből is csak akkor leend szabad tennem, ha minden más mód és eszköz sikertelennek bizonyul, s ha más lehetőség nem leend a vizsgálat megejtésére.

Vagy egész nyiltan és tartózkodás nélkül magához az öreg grófhoz folyamodjam?

A büszke és nemes főur, ki e rettentő gyanunak még árnyát sem tudná eltürni, kétségkivül maga nyujtana számomra segédkezet és mindenben támogatná a vizsgálatot, de szabad-e, emberies-e az atya segitségét venni igénybe egy oly tény kideritésére, mely fiát eshetőleg még vérpadra is vezethetné?

És épen nekem, ki oly nagy és le nem rótt hálával vagyok lekötelezve a nemes szivü öreg iránt?!

De másfelől kötelességérzetem megengedi-e, hogy hivatásom teljesitésében magánérzelmeim által engedjem magamat akadályoztatni?

Rettentő kétség és harcz támadt szivemben, melyben azonban végre is a kötelességérzet győzött.

Elhatároztam, hogy a legközelebbi, legegyenesebb ösvényre térek, s bármi fájdalommal is, — egyenesen az öreg grófhoz folyamodom.

Igen, ez leend a leghelyesebb, a legkiméletesebb eljárás. Miért lenne az időelőtti zaj és botrány?

De ekkor egy uj kétség kezdett gyötreni: Hátha tévedek? Hátha a látszat daczára föltevésem hamis?

Hátha a levél csakugyan a halál elhatározásával lőn irva, s a grófnő csak esetlegesen jutott a számmal jelzett laphoz?

Hátha a gróf mégis ártatlan, — és neje csakugyan önelhatározásából vetett véget életének?

Mi igazolandja akkor az öreg gróf előtt annyira sértő és rettenetes gyanumat?

Nem fog-e a világ legnyomorultabb emberének tartani, ki jótéteményeiért a köteles hála helyett ily rettenetes és helyrehozhatatlan sérelemmel fizet?

De más részről lehet-e itt szó habozásról. Kötelességérzetem megengedi-e csak az ingadozást is?

Nem, nem! E rettentő kötelesség teljesitése alól nincs menekülés!

Teljesitnem kell azt, habár annak folytán a legrutabb és legnyomorultabb szinben fogok is feltünni jóltevőm szemei előtt!

Hát első ember vagyok-e én, ki kötelességének áldozatul esik!

Ha pedig mégis csalódnám, nos, akkor a gróf ártatlansága ki fog derülni, az öreg ur szivéből eloszlik minden kétely, s kifejezhetem-e hálámat annál jobban, mintha szivének megzavart nyugalmát visszaadom?!

Már épen vissza akartam fordulni, hogy az öreg grófhoz siessek, mert a nagy elhatározásokat leghelyesebb gyorsan végrehajtani, midőn egy véletlen eset következett be, mely nem csak feloldozott e keserves feladat teljesitése alól, hanem egyszersmind á nagy titok, a nagy rejtély megoldását is előidézte és pedig sokkal könnyebben, egyszerübben és gyorsabban, mint a hogy a legvérmesebb reményekkel is várhattam volna.

Igen, a véletlen, melyet a rendőrök istenasszonyának nevezhetnék, jött segitségemre.

Az utcza sarkán, mely előtt haladtam, egész váratlanul L. . . . ügyvéd fordult be, oly közelről, hogy majdnem összeütődtünk.

Midőn megpillantott, láthatólag megborzadt, s nagy, piros arcza fehér lett mint a fal.

Megzavarodása azonban csak pár másodperczig tartott; csakhamar összeszedte magát, s egy örvendetes meglepetési felkiáltással és kitárt karokkal rohant felém.

A sejtelem és az ösztön gyorsaságával kitaláltam mindent. Kitaláltam az összefüggést az általam felderitendő titok és az ember ittléte között, s felismertem e találkozásban a véletlen, helyesebben a gondviselés kezét. E pillanatban meg voltam győződve a felől, hogy a titok nyitja és megoldása kezeimbe került.

Hanem én is gyorsan összeszedtem magamat, s oly arczczal fogadtam üdvözletét, mely — pedig nem kerülte el figyelmemet, hogy mily fürkésző tekintettel nézett szemeim közé — őt azonnal megnyugtatta.

(Folyt. köv.)

nyán havi folyóirat jelent meg Czelder Márton szerkesztése mellett. Czelder már mint hittérítő s tudományosan képzett lelkész i-meretes s igy tolla elég garantiát nyujt folyóirata iránt. Az első füzet változatos dus tartalommal jelent meg élén a szerkesztő programmjával s azon igérettel, hogy: a magyar protestáns egyház öntudatának fentartása s jogai és szabadságának érdekében oly szilárd jellemmel és haszonnal müködött egykori „Sárospataki füzetek“ — s az annak nyomán indult s nemes pályát futott „Magyar protestáns egyházi és iskolai figyelmező“ az elvek védelmezésében mint utmutató fog előtte állani. Igéri, hogy folyó iratában folytonosan lesznek:

I. Vezérczikkek, az egyház és iskola, a vallásos élet és tudomány köréből. Ide tartoznak: törvényhozás, közigazgatás, egyházközség, egyházmegye, egyházkerület, konvent, zsinat, lelkész tanító, presbyterium és egyházközség; esperes, egyház megyei tanács, egyházmegye; Superintendens vagy püspök, egyházkerületi tanács és egyházkerület között való viszonyok jogok, kötelességek körvonalozása; iskolai ügyek: protestáns egyetem, hittani intézetek, felsőbb és közép tanodák és gymnasiumok, népiskolák.

II. Egyházi vagy szent költészet, szónoklat, elméletileg és gyakorlatilag; az egyházi és valásos élet köréből vett rövid elbeszélések, missió utleirások, oly nyelven, hogy a nagy közönség is élvezettel olvashassa, s ez által is, a miben maradandó öröm van szivének, a vallás szent dolgai iránt való érdeklődését növelhesse.

III. Hazai és külföldi egyházi lap és könyvszemle. Könyvismertetések. Egyház történelmére tartozó régiségek a multból, egyes egyházak, egyházmegyék, egyházmegyék, egyházkerületek közérdekü határozatai a jelenből.

Ily dus tartalmu s ily fennkölt irányu, nemes törekvésü vállalat mindenek felett pártolásra méltó.

— **Uj könyvek**. A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten, ujabban megjelentek: „Olcsó könyvtár“ 59—70. füzete. Tartalma: 59. füzet: Dayka Gábor költeményei. Füzve 20 kr. 60. füzet: Bácsmegyeinek gyötrelmei. Németből átdolgozta Kazinczy Ferencz. Bevezetéssel és jegyzetekkel Heinrich Gusztávtól. Füzve 30 kr. 61. füzet: Bulyba Tárász. Beszély. Irta Gogoly Miklós. A második javitott kiadás után oroszból forditotta Almási László. Füzve: 30 kr. 62. füzet: Irene. Szomorujáték öt felvonásban. Irta Kisfaludy Károly. Először adatott Pestvárosa szinházában május 25. 1824. Füzve 30 kr 63. füzet: Kupeczky János. Irta Zsilinszky Mihály. Füzve 20 kr. 63. füzet: Zrinyi. Szomorujáték öt felvonásban Irta Körner Tivadar. Németből ford. Szemere Pál. Körner Zrinyiről. Birálat. Irta Kölcsey Ferencz. Füzve 40 kr. 65. füzet: Ódák. Két kötetben. (1791—1804.) Irta Csokonai Vitéz Mihály. Füzve 20 kr. 66. füzet: Regék és mesék. Irta Andersen. Forditotta Milesz Béla. Füzve 30 kr. 67. füzet: Kisfaludy Károly Vig beszélyei. Füzve 40 kr. 68. füzet: Egy pár kis faczipő. Beszély. Irta Ouida. Angolból ford. Belényessi Gábor. Füzve 40 kr. 69. füzet: A Buzavirágék háza. Beszély. Irta Theuriet. Francziából ford. Ujkéri. Füzve 30 kr. 70. füzet: Mózes küldetése. Irta Schiller. — Forditotta Jurany Gusztáv. Füzve 20 kr. — Találmányok könyve. Ismeretek a kézmüipar és müipar mezejéről. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. k. miniszterium megbizásából átdolgozta Frecskay János. 31, 32. füzet. (IV. kötet 1. 2. füzete.)) Ára füzve 80 kr. Tartalma: A mindennapi élet chemiája. Bevezetés. Szerves elemek Szerves vegyületek. Szerves savak. Szerves aljak. Táplálkozási anyagok. Az őrlés. A malmok szerkezete. A malomkövek. Hengermalmok. A kásamalmok. A sütés. A liszt és kenyér chemikai tekintetben. A kenyérsütés. Az élesztős sütemény. A sütőkemencze. A gyurógépek. A czukor. Történeti adatok. A czukornád. A répaczukor. A répaczukorgyártás. A derités. A szürés. Az elpárolás. A nyers czukor. A juharczukor. A cirokczukor. A pálmaczukor. A forrázatok. A kávé. A kávécserje. Kávéültetmények. A kávéital készitése. A czikoria. A thea. A chinai thea. A theacserje természete s ápolása. Elbánás a levelekkel. A thealevél chemiai összetétele. A thea élettani hatása. Más országok theapótló szerei. A kakao csokoládé. A kakaofa termesztése.

— **VIDÉKI HIREK. Gyilkos őrültségből.** Vérlázitó tett hozta a napokban izgalomba Ujvidék lakóit. Kéraz Lázár ujvidéki lakost a napokban őrültsége oly dühvel lepte meg, hogy fejszét ragadott, melylyel nejét és gyermekeit akarta megölni. Az asszony és gyermekei menekülvén, az őrült az utczára rohant és a véletlen épen azon kuruzsló asszonyt hozta elébe, ki őt valaha mindenféle erős füstölgetéssel gyógyitgatta. A fejszével vad állati dühvel, tajtékzó ajakkal támadta meg a kuruzsló nőt, kit nehány percz alatt favágó fejszéjével a szó szoros értelmében darabokra vagdalt. A dühöngő azután lecsendesült s erőszak alkalmazása nélkül lehetetett a fogházba kisérni. **Üldözött ügyvédbojtár.** Goldschmied Ignácz pápai születésü 23 éves nőtlen volt kereskedősegéd beállt Veszprémben Krausz Adolf irodájába irnoknak. Egy darabig csak körmölte a papirost; de mikor főnöke aláirását elég jól birta utánozni, a veszprémi postán felvett 10 frtot, majd meg egy 55 frttal terhelt Budapestre czimzett levelet vitt a postára, de nem adta fel, hanem magával vitte s megszökött. A belügyminiszter körözteti a nagyreményü ifjut.

A régészeti társulat gyülése.

Budapest, jan. 29.

Pulszky Ferencz, az országos régészeti és embertani társulat elnöke, a társulatnak január 28-án tartott ülésén beszédet tartott. Beszédéből közöljük a következőket:

Közülünk mindenki tudja, hogy a multnak kisebb emlékei is, a mint azok a földből kiásatnak, különös figyelmet gerjesztenek. A mostaniaktól eltérő alakjai, a régiség nyomai, melyek rajtok észrevehetők, a sokszor ismeretlen, sokszor csak gyanitott rendeltetésök erősen hatnak képzelődésünkre; még az egészen müveletlen nép is elteszi néha. A tudós megvizsgálja őket s adatot lát bennők az emberi mivelődés történetének megfejtésére, nemcsak azokban, melyek mübecscsel birnak, hanem azokban is, melyeknek durvasága egy rég elmult ősidő tanuja.

Társulatunk egyik főfeladatának fogja mindig tartania közvetitőül szolgálni a tudomány és a közönség közt. Üléseiben mindenki, nemcsak a társulat tagja, bemutathatja régiségeit s felvilágositást nyerhet azoknak kora, nevezetessége és értéke felől. A társulat köszönettel fogja venni, ha bárki oly leletet jelent be, mely tudomására esett. A muzeum ujabb szerzeményei itt fognak bemutattatni és megmagyaráztatni; szóval szándékunk társulatunk müködését minél szélesebbre szabni és a régi emlékek ismeretét minél népszerübb módon terjeszteni. E tekintetből szándékba van véve évenkint legalább egy vidéki kirándulás, öszszeköttetésben régészeti ásatásokkal oly helyütt, hol a siker előre is kecsegtet.

UJDONSÁGOK.

* **Rendkivüli közgyülés**. A ma megtartott rendkivüli közgyülés, kevéssel 9 óra után kezdődött. A tárgysorozat felolvasása után megkezdődött a sorozatban felvett ügyek tárgyalása. Először is a fegyelmi pénzbirságok kezelése iránt alkotott szabályrendelet jóváhagyását tudató miniszteri rendelet; másodszor a kisbirtokosok hitelegylete javára tett alapitványra vonatkozó közgyülési határozat megerősitéséről szóló miniszteri leirat vétetett tudomásul. — A terménycsarnok további segélyezése iránti kérvényre határoztatott, hogy a kért évenkénti 500 frt segély, az 1880. év végeig megadatik. Következett az 1879-ik évre szóló költség előirányzat. E tárgynál hosszabb vita fejlődött ki, melyről lapunk közelebbi számaiban fogunk megemlékezni, most csak annyit emlitünk meg, hogy a költség előirányzat ugy általánosságban mint részleteiben elfogadtatott. Legelőször Magyar Gábor szólalt fel a költségvetés azon tétele ellen, mely az épülőfélben levő „Bika“ vendéglő pótmunkálataira még 44 ezer frt azonnali utalványozását czélozzá. Résztvettek a vitában Kövesdi János, Jóna Dániel, Jámbor Ferencz stb. Végezetül nemcsak, hogy az előirányzott 44 ezer frt, de a „Bika“ homlokzatának felépitésére szükséges 80 ezer forint is megszavaztatott. — Felolvastatott a Farkasféle telek megvásárlásáról szóló szerződés, mely szerint a „Bika“ szomszédságában a nagy-ujutczán levő telek 6000 frtért a város részére megvásároltatik. A közgyülés helyben hagyta. — A Dobozy-féle ház s az azalatti boltok bérletére vonatkozólag Gaszner Pál ajánlatot tett. A közgyülés Gaszner Pál ajánlatát elfogadta. — A sz,-fehérvári kiállitásra városunk iparosai által küldendő kiállitási tárgyakra elhatározta a közgyülés, miszerint a kiállitásra szánt tárgyak elküldése a város költségén történjék, minek eszközlésére Csáky Gergely küldetett ki. Elhatároztatott továbbá, hogy Debreczen városa az emlitett kiállitáson, — mivel arra különben is fölszólittatott, — a város lovai közül nehányat ki fog állitani. — Az egésségügyi bizottságba beválasztatott Szakszó Rezső tanár és Csurka János; utóbbi egyszersmind a bizottságnak jegyzője. — A lóavató bizottság következőképen alakult meg: Elnök Csáky Gergely; alelnök Koszorus Lajos, intéző Bogdány Imre. Tagok: Dely Mátás, Vértessy István, Szücs, Nánássy, Koszorus Lajos; póttagok: Harsányi Sándor, Buday Imre. Ezután felolvastatott az utóbb történt bizottsági tagok pótválasztásának eredménye, mit a közgyülés harsány éljenzéssel fogadott. Ezzel a közgyülés véget ért.

* **Szinügyleti közgyülés** fog tartatni a jövő vasárnap febr. 2-kán a városháza nagytanácstermében, melyre különösen felhivjuk a tagok figyelmét. Ekkor fog megtörténni a szinügyegylet ujra-alakulása és a tisztujitás is. A kik eddig alá nem irták is magukat, mint tagok szivesen láttatnak a közgyülésen; ott beirhatják magukat a tagok könyvébe és szavazatjogukat azonnal gyakorolhatják. Az aláirás egy évre szól. A tagsági dij csak 1 frt.

* **Bánhidi Emilia asszony** mint vendég tegnap mutatta be magát szinpadunkon a „T ü n d é r u j j a k“ czimü 5 felvonásos szinmüben. Kiléptekor zajos tapsokkal üdvözölte a középszámu közönség. Bánhidi Emilia még mindég kedves jelenség, s ügyes játéka tetszett. Kár, hogy másnemü darabot nem választott, melyben nagyobb alkalma lett volna bebizonyitania, hogy még mindég müvésznő. Meg kell itt említenünk, hogy ez alkalommal a szerepkiosztás ellen is van kifogásunk, a mennyiben azt hiszszük, hogy Tristánt (Benedek) Mándokynak, Berny asszonyt (Pap Laura) Lászynénak és a Marquinét (Lásziné) Töröknének kellett volna adni. — Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy az illetők nem jól alakitottak, sőt inkább elismerés illeti őket, hanem némelyek nem mozogtak olyan szabadon, mintha saját szerepkörüket töltötték volna be. Elismerésre méltó volt Lászyné és Benedek, utóbbi ismét bebizonyitotta, hogy tehetséges salon-szinész. Átalában az előadás sikerült.

* **Házi-estély** tartatott tegnap helybeli, előnyösen ismert kereskedő Geréby Fülöpuél. A meghivott vendégek száma mintegy 150-re ment; a kitünő kedv csakhamar általánossá lett; a zene hangjainál a fiatalság tánczra kerekedett, s járta egész reggelig, a mikor is a mulatozók a korhely leves élvezése után, jámbornak mondták a házigazdát.

* **A ref. egyház tanács** február hó első napján d. u. 3 órakor ülést tart. Tárgy: Iskolák tisztogattatása, füttetése s egyéb folyó ügyek.

* **Sámsomból** veszszük az értesitést, hogy ott az izraelita hitközség e hó 20-án tartotta tisztujitását. Megválasztattak: elnökül Steinberger Ignácz; gondnok: Zicherman Ignácz; kurátor: Frisch Sámuel; pénztárnok: Stern Móritz; választmányi tagok: Weisz Ferencz, Weisz Abrahám, Klein József, Fischer Jakab, Goldstein Eliás, Fischer Károly, és Wertheimer Jakab. Jegyző: Sternberger Adolf.

* **Eljegyzés**. Legközelebb jegyezte el szatmári kereskedő Braun Lipót, helybeli lakos Fischer Jeremiás leányát Betti kisasszonyt.

* **A népszerü előadások** sorát holnap d. u. 5 órakor Kovács János tanár ur fogja folytatni, beszélvén az ékszerekről, különösebben pedig a drága kövekről. Hölgyeinket talán legjobban fogja érdekelni az, hogy a világ legszebb gyémántjainak hü másolatait is megláthatják ez alkalommal.

* **Az elcsuszások** napirenden vannak utczáinkon. S nem is csoda, mert vastag jegkérgen kell járnunk. A járdát pedig nem hinti senki.

* **Pillangó januárban**. Azt hisszük, érdekes megemliteni, hogy a csapó külvárosi fiskolában a tanulók közül egy, ma délután, egy szép eleven piros szinü pillangót fogott, mely a tanteremben a legvidámabban repült. Ilyenkor, különösen midőn hó van a földön és hideg is hozzá, nagy ritkaság az ilyen eleven lelet.

* **Panasz** küldetett be hozzánk aziránt, hogy a csapó-utczai részen, különösen a kisebb utczákban a házak legtöbbjein nincsen házszám. Felhivjuk e körülményre a hatóság figyelmét.

* **Figyelmeztetés**. Miután a közadók befizetésére vonatkozó 1876-diki XV. t. cz. III. fejezet 40-ik §-a értelmében a 1-ső évnegyedi adófizetés január 1-én esedékessé vált, figyelmeztetnek a város adófizető lakosai, miszerint a most nevezett 1-ső negyedre eső, valamint a mult évekről fizetetlen maradt adótartozásaikat a városi adópénztárba febr. 15-kéig befizetni igyekezzenek; mivel a nem fizetők az 53-dik §. rendelete szerint már február 16-án minden 10 frtos évnegyedes adótartozás után 10 kros megintővel lesznek terhelve, a kik pedig még ehhez 15 napra sem törlesztik adótartozásaikat, a zálogolás és árverés fokozatos költségeit lesznek kénytelenek fizetni. Debreczen, január 25-én 1879. A városi tanács.

Különfélék.

— A gyorsvonatból ugrott ki Angliában egy Peace nevü fegyencz, ki betörési és gyilkossági kisérletek miatt már husz évre elitéltetett s kit a mult héten akartak Sheffieldbe vinni, hol egy időközben felfedezett gyilkosság miatt indittatik meg ellene a bünfenyitő eljárás. Gyorsvonaton szállitották Londonból Sheffieldbe; midőn a vonat körülbelül 15 mértföldnyire volt Sheffieldtől és óránkint 40 mértföldnyi sebességgel haladt, Peace arra kérte az őrt, hogy nyissa ki a kocsi ablakát. Az őr engedett kérésének, mire a fegyencz, kinek kezei bilincsbe voltak verve, kiugrott az ablakon; lába azonban megakadt s azt sikerült az őrnek megragadnia. Kétségbeesett küzdelem, — ha lehet igy nevezni, — fejlődött ki a fegyencz és az őr között. A fegyencz egyik lábával folyton rugdalta az őr kezeit, ki másik lábát tartotta. Végre sikerült kihuzni lábát a csizmából s lezuhant a kocsi lépcsőjére, s innen, fején négy sebből vérezve a pályára. A küzdelem nehány perczig tartott s a fegyencz ez alatt fejével a föld felé csüngött a nagy sebességgel tova rohanó vonaton. Az őrök csakhamar megtalálták az eléjult fegyenczet, kin erős agyvelőrázkódás tünetei mutatkoznak.

— Rejtélyes rablógyilkosság történt tegnap éjjel a fővárosban. Az eset történetéhez maga a tettes szolgáltat mindenféle, részben koholtnak látszó részleteket, vagy tévutra vezetni akaró adatokat. Az esetről a „M. Hiradó“ a következőket jelenti:

Az üllői uton 1. szám alatt levő Jankóféle üvegkereskedésben alkalmazva volt Czechner J. nevü 18 éves inast tegnap éjjel meggyilkolták. Mikor Jankó ur reggel kinyitotta az üzletet, a bolt melletti inasszobában Czechnert az ágyban halva találta a nyakán és torkán egy-egy vágás volt, feje kihajlott az ágyból; az udvarra nyiló ajtó, mely a kapura néz, tárva állott. — Az asztalon levél feküdt, melyben a tettes elmondja, hogy „Papp Illésnek hivják, hat évvel ezelőtt Czechner János szülőinél lakott, de ott igen rosszul bántak vele és ezért most boszszuból meggyilkolta a fiut. Ő utóbbi időben kirakó volt a kálvin-téri bódékban, jelenleg a harmadik gyilkosságot követi el, most pedig két napig Soroksáron fog tartózkodni.“ Jankó ur ezután konstatálta, hogy a gyilkos egy pár czipőt egy pár téli csizmát és téli kabátot lopott, bicskáját otthagyta az asztalon és miután véres kezét a mosdótálban megmosta, bevárta reggel a kapu kinyitását és azután észrevétlenül távozott a házból. Ugy látszik, hogy a szerencsétlen fiunak valami barátja volt, és vele együtt jött be. A háziak nem láttak senkit, se bejönni se kimenni; 11 órakor még látták a fiut az udvaron. Jankó ur azonnal feljelentette az esetet a rendőrségnek, mely értesitette a kir. ügyészséget, Tóth Gerő kir. ügyész, Csery Kálmán vizsgáló biró és Egyed rendőrtisztviselő kimentek a gyilkosság helyszinére, azután pedig Soroksárra mentek nyomozásokat folytatni. A rendőrségnél ugy tudják, hogy létezik ugyan Pap Illés nevü betörő, de az most fogva van

— A román fejedelemné, ki nemrég egyetlen gyermekét vesztette el, e halálozás óta folyvást oly lehangolt, hogy buskomorságtól féltik. Nagybátyja, a waldecki uralkodó herczeg is ez okból indult Bukarestbe, remélvén, hogy jelenléte némileg enyhitni fogja unokahugának levertségét.

— A medve torkában. Gurcsinában az uradalmi erdész két erdőkerülővel és több hajtóval a friwaldi vadasba ment, hogy egy fölhajtott medvét elejtsen. A vadászok körül is vették a medvét s az erdész lelőtte. A vadállat halálosan megsebesitve, orditva hentergett a földön, midőn az egyik hajtója feléje közeledett, de szerencsétlenségére megbotlott s a kimuló állatnak épen a torkába esett. A medvének még volt annyi ereje, hogy a szerencsétlen fejét szétmarczangolja. A szegény hajtó azonnal meghalt.

— Versbefoglalt dráma. Gyurka szerette Katát; Kata nem szerette Gyurkát. — Egy ecsédi özvegy ember feleségül vette Katát; betegen vitték a kórházba Gyurkát, mert Gyurka, hogy el nem vehette Katát, fogta magát s megitta a gyufát; igy boszulta meg magát, azután meg Katát. A dolog igy történt. Kata Ecséden férje által, Gyurka pedig az irgalmas nénék által ápoltatik a gyöngyösi kórházban.

— Egy villanyos nő kelt most nagy bámulatot Nevadalityben (Amerikában.) E nő ugyanis idegbajban szenvedett s gyógyitására mindent megkisértettek; s igy a villamgyógymódot is, de eredmény nélkül, ugy, hogy végül mindennel felhagyott. A gyógykezelés abban hagyása után 18 hóval történt, hogy öltözködés végett egy sötétes szobába ment, és itt nagy rémületére azt tapasztalta, hogy karjain villanyos szikrák mutatkoznak. Ha haját kezdte fésülni, villanyszikrák pattantak ki onnan is; ugyanezt tapasztalta, ha gyapju-szövetet érintett kezével. Orvosai eleinte nem akarták hinni, de végül magok is meggyőződtek róla. Igy irja ezt a „La tiberté“ nevü franczia lapt

— A csárdás nagy szerepet játszik már Ujvidéken is, ahol ezelőtt 3—4 évvel még hirét is alig hallották. Az ottani nőegylet e hó 20-án tartott bálján a kólón kivül ez villanyozta fel legjobban a kedélyeket.

A szerkesztő nyilt postája.

Okossy G. Gyula helyben. Mókának megjárja, hanem ön maga sem hiheti, miszerint ilyen illemsértő verset közölhetnénk, még akkor is, ha versközlésre egyáltalában terünk volna. **Sz. S. Tarcsa**. Az alvók költessenek fel.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor**.

Az első debreczeni árverési intézetben

kedden február 4-én következő tárgyak lesznek elárverelendők: gyémánt és arany ékszerek, ezüst nemüek, arany és ezüst órák, kiszivott tajtpipák, látcsövek, puskák, képek, fórfi és női ruhák, kendők, csizmák, czipők, fehér asztal- és ágynemüek, **két diszesen ékitett ezüst gyümölcstál, egy antik zománczozott franczia arany óra, egy smaragd nyakék**, egy varrógép, egy éjjeli szekrény, egy czéllövő puska stb.

Az elárverelendő tárgyak jegyzéke az árverést megelőző vasárnap és hétfőn bárki által megtekinthető.

Felkéretnek mindazok, kik tárgyaikat eladás végett beadni szándékoznak, hogy azt mindig szerda estig tegyék, mert akkor ezen targyak a következő csütörtökön megjenő hirdetésben megemlittethetnek.

KRAICZ GYULA

előbb **Ormós Ferencz**

☛ norinbergi és diszmüáru főküzlete ☚

Debreczenben, a főpiaczon, Scheer Bernát ur házában

a „BIKA“ szállodával szemben.

(Főraktár Bécsben, Szent István-tér 3-dik szám alatt.)

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati és védő czikkek: Percusion, Lefaucheux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra: angol disznóbőr nyergek, kantárok, izzasztók, zabolák, kengyelvasak, sarkantyuk, lovagló vesszők, botok és ostorok, valódi angol nyeregszappan.

Utazáshoz: bőr, vászon és fa öndők, táskák, toiletthez berendezett cassettek és táskák, Plaid szijak, gummi köpenyegek.

Háztartáshoz: asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca ezüst nyéllel, britaniaércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak, eczet, olaj és vajtartók, czukorvágók és szelenczék, theafőzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrlők, gyorsforralók, husvágó és kolbászcsináló gépek, fa, pléh, británia ércz- és alpacca-tálczák, asztali gyertyatartók, réz, vas, bronz, britania, ércz, pakfong, alpacca és alpacca ezüstből, R. Ditmár-féle asztali és függő petroleum lámpák, madárkaliczkák, virágasztalok, sodaviz-gépek.

Toiletthez: fésük, fog, köröm, haj és ruhakefék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölniviz és illatszerek.

Báli legyezők, ékszerek, virágcsokor-tartók, legyező zsinórok.

Különbféle diszáruk vas, bronz, fa, porczellán, maché és bőrből.

Optikai czikkek: orrcsiptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv- és szinházi látcsövek, barometrum, hévmérők, szesz, czukor, bor, sör, eczetmérők, vizmértékek.

Legujabb divatu férfi és gyermek kalapok, keztyük, esőernyők, sétabotok, tajték pipák, szivarszipkák, zsebkések, pénz és szivartárczák dohányvágó gépek. — Gyermek játékok.

Szodaviz gépek $8^{1}/_{2}$ forintól 20 forintig.

Kitüntetés a bécsi világkiállitáson — Ezüst evő eszközök — Kitüntetés a szegedi országos tárlaton

Női legszebb garnitura és karperec.

Névnapi AJÁNDÉKOK!

A bécsi világkiállitáson és a szegedi országos kiállitáson a legmagasabb kitüntetést nyerte

VERES LÁSZLÓ

arany és ékszerész

Debreczen, főpiacz, Szikszay ház alatt.

Ajánlja a n. é. közönségnek ujonnan berendezett és gazdagon felszerelt ékszereit a legjutányosabb árban, ugyszintén mindenféle ócska ékszerek javitását, tisztitását és legujabb fagon szerinti átalakitását elfogadja.

Vidéki megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

Tisztelettel

Veres László,

arany- és ékszerész Debreczenben.

(432.)

Ezüst gyertyatartók.

Kitüntetés a bécsi világkiállitáson — Férfi és női óraláncok — Kitüntetés a szegedi országos tárlaton

Hirdetés.

Ezennel közhirré teszem, hogy a csapó-utcza elején Stenczinger Károly házába és a piacz szegletén Scheer Bernát házában levő a „Veres bikához“ czimzett mészárszékeimben f. évi február hó 1-jétől egész éven át a husnak kilója 2 krajczárral mindig olcsóbban méretik, mint a piaczi székekben. Most jelenleg 42 kr.

Rosenberg Sámuel.

(28.)

Védjegyével — Ajánljuk — védve

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

csász. kir. hadügyministerium, ő felsége hadtengerészete és számos jótékony intézet szab. szállitói

csász. királyi szabadalmazott gyárának legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyvát, ágybetétet, sátorkelmét.

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.